

een eenheidsopleiding voor E.H.B.O. regel geworden. Op verschillende plaatsen in ons land zijn echter toch weer zoogenaamde verkorte en spoedcursussen ontstaan, waarvan vele zelfs niet meer door artsen worden gegeven.

Dr. H. K. OFFERHAUS, hoofdcommissaris van het Ziekenhuiswezen van het Ned. Rode Kruis, dr. P. H. VAN ROOJEN, secretaris van het „Het Oranje Kruis”, arts J. E. FEISSER, directeur G.G. en G.D. te Rotterdam en dr. P. W. L. PENNIS, voorzitter Ned. Vereen. E.H.B.O. wijzen nogmaals op het ongewenschte en verkeerde van dezen toestand.

Anatomendag. — De 37ste Anatomendag wordt gehouden op 15 en 16 December, in het Anatomisch-Embryologisch laboratorium te Amsterdam. Het programma luidt:

Vrijdagavond, 15 December, te 20 uur: M. W. WOERDEMAN: Het patroon der praesumptieve orgaanvormende velden bij vertebratenembryo's (samenvattend overzicht). Daarna demonstraties van: mej. W. M. DE BRUYN: De „roller tube”-methode van GEY voor weefselweek. O. BÁNKI: Knippatroon voor een pharynx-model, en bij voldoende tijd onderwijsfilms (anatomie en embryologie) uit de verzameling van het Amsterdamsche Anatomische Laboratorium. Zaterdag, 16 December, te 9 uur 30: G. C. HERINGA en J. H. C. RUYTER, De invloed van gonadotroop hormoon op het ovarium van A-avitaminotische ratten. Mej. F. BAER, Mitosefrequentie en cytologie van de hypophyse. Mej. W. M. DE BRUYN, De ronde cel, het essentiële bestanddeel van het muizen-rondcelsarcoom M. B. Leeuwenhoek-Huis (T. 86157). K. DE SNOO, Over multipotente cellen in den genitaalsphaer. G. C. HERINGA, W. A. LEYNS en A. WEIDINGER, Intra- en intermicellair gebonden water — Collageen en mucoid. R. BRUMMELKAMP, De verdeeling der nerveuse kernmassa over den neocortex. O. BÁNKI, Spiermechanisme der pronatie en supinatie van de hand. A. DE FROE, Het verband van indices en correlaties. D. DE LANGE Jr., De eerste ontwikkelingsstadia van Jaculus (de springmuis). G. TEN CATE, Groeibeïnvloeding van kikkerlarven. H. TRAMPUSCH, Proeven omtrent de vorming van den eersten ooraanleg. W. F. H. M. MOMMAERTS, Over de ontwikkeling van het embryonale oog van de kip in vitro.

Prijsvraag der faculteit voor geneeskunde der Universiteit van Amsterdam. — De secretaris van den Senaat der Universiteit van Amsterdam heeft medegedeeld, dat het antwoord, ingekomen op de door de faculteit voor geneeskunde uit het Fonds-REICH uitgeschreven prijsvraag: „In de literatuur is geen eenstemmigheid over de gevolgen van lactoflavine-deficiëntie. De faculteit vraagt een overzicht van de literatuur hierover, aangevuld door eigen onderzoek”, onder het motto: „Die Irrtümer des Menschen machen ihn eigentlich lebenswürdig — GOETHE”, een eervolle vermelding is waardig gekeurd.

E. SLUITER.

PERSONALIA.

In memoriam Jean Charles August Fischer. — Een noodlottig ongeval beëindigde dit jonge leven enkele dagen voor zijn dertigste levensjaar. Anderhalf jaar hebben wij collega FISCHER in Weert in zijn werk kunnen gadeslaan. Hij was een scherpzinnig, fijn voelend medicus, een harde werker, plichtsgetrouw militair voor wien zonder voorbehoud gold: mon âme à Dieu, ma vie au roi, mon coeur aux dames, l'honneur pour moi. Voor alles was FISCHER eerlijk; zonder aanzien des persoons onderzocht hij steeds wat recht was en offerde gaarne persoonlijke rust op voor wat hij als juist beschouwde. Daarom had hij ook alleen vrienden. Wie het niet met hem eens was, waardeerde toch zijn goed gegrond en nooit kwetsend oordeel. Wij allen verliezen in hem een collega wiens toekomst door zijn groote gaven en doelbewust streven zoo veelbelovend scheen.

FISCHER werd op 9 December 1909 te Laren geboren en doorliep de H.B.S. te Bussum. In September 1926 werd hij ingeschreven als student in de biologie te Utrecht, doch hij ging na een jaar naar Amsterdam voor het volgen van de studie in de geneeskunde. Gedurende zijn studententijd was hij eenigen tijd assistent voor de histologie bij prof. HERINGA. Na een tijdelijk assistentschap op de chirurgische en gynaecologische afdeling van het Roode-Kruis Ziekenhuis te den Haag werd hij op 4 Juli 1936 als Officier van Gezondheid 2e klasse verbonden aan het Militaire Hospitaal te 's-Gravenhage, waarna hij op 1 Januari 1937 overgeplaatst werd naar het Militaire Hospitaal te Utrecht. Sedert anderhalf jaar was hij in Weert gedetacheerd voor de organisatie van den militairen geneeskundigen dienst.

Gedurende dezen tijd had ik het genoegen dikwijls met hem van gedachten te kunnen wisselen. Door zijn uitgebreide contrôle-practijk en andere functies aan het ziekenhuis te Weert was een nauwer contact noodzakelijk. Zijn stipte eerlijkheid was een waarborg voor een ideale samenwerking.

Ook in de schaakwereld was hij een vooraanstaande figuur. Hij was eindspel-redacteur van de *Schaakwereld* en bezig met het schrijven van een boek over: *Inleiding tot de eindspelstudie*, dat bijna voor druk gereed was.

Moge zijn vrouw in en door het dochttertje, waarmee hij zoo gelukkig was, de kracht vinden dit droeve verlies naar zijn voorbeeld te dragen.

Weert, 9 December 1939.

A. J. M. LOHMAN.

In memoriam Pieter de Jong. — De eerste aanval van zijn ziekte heeft collega DE JONG in eenige dagen neergeveld.

DE JONG was te Ameide in 1885 geboren. Na de H. B. S. te hebben afgeloopen studeerde hij aan de universiteit van Amsterdam en behaalde in 1912 zijn artsdiploma. Onmiddellijk daarna ging hij met de Nederlandsche ambulance naar Servië gedurende den Balkanoorlog. Hiervoor werd hij onderscheiden met de Sava-orde van Servië en de orde van het Servische Roode Kruis.

Als scheepsdokter maakte hij daarna een reis naar Oost-Indië en vervolgens werd hij in 1914 assistent bij prof. BURGER. In 1916 vestigde hij zich als keel-neus-oorarts te Middelburg. Hij toonde zich al spoedig een goed diagnosticus, bleek de indicaties voor zijn handelen scherp te stellen en was een uitstekend operateur. Geen wonder, dat hij in korten tijd een groote praktijk verwierf in de geheele provincie, en dat de collegae in hem een betrouwbaar consulent zagen.

Zijn helder verstand, zijn sterk gevoel van saamhoorigheid en collegialiteit maakten, dat ook in andere dan zuiver wetenschappelijke vraagstukken zijn advies werd gevraagd en opgevolgd.

Tegenslagen bleven ook hem niet bespaard. Zij konden hem slechts tot critische beschouwing van eigen arbeid brengen. Hoewel van aard zachtmoedig had hij toch een krachtige levenshouding, steunende op zijn overtuiging, dat hij in de moeilijkheden van een consultatieve praktijk den juisten weg bewandelde.